

Toisessa perusteessaan se väittää, ettei unionin yleinen tuomioistuimien ole riittävästi perustellut päätöstään soveltaa asetuksen N:o 1/2003 ⁽¹⁾ 23 artiklan 2 kohtaa ja asetuksen N:o 17 ⁽²⁾ 15 artiklaa.

Kolmannessa perusteessaan valittaja toteaa, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole käyttänyt valvontavaltansa, eikä ole riittävästi valvonut menettelystä markkinoille aiheutuvaan vaikutusta koskevia komission perusteluja ja lausumia.

Neljännessä perusteessaan valittaja väittää toissijaisesti, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole noudattanut menettelysääntöjä, koska se on loukannut Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklassa vahvistettua, kohtuulliseen aikaan liittyvää periaatetta ja tosiasiallista oikeussuojaa koskevaa periaatetta. Valittaja vaatii tässä perusteessaan ensisijaisesti valituksenalaisen tuomion kumoamista, ja toissijaisesti se vaatii alentamaan seuraamuksen määrää, jotta otettaisiin huomioon ne taloudelliset seuraukset, joita valittajalle oli aiheutunut siitä, että kohtuullinen aika oli ylittynyt

⁽¹⁾ [EY] 81 ja [EY] 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EUVL 2003, L 1, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus N:o 17, [EY 81] ja [EY 82] artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus (EYVL 1962, 13, s. 204).

Kanne 2.2.2012 — Euroopan komissio v. Irlanti

(Asia C-55/12)

(2012/C 89/28)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: R. Lyal ja W. Mölls)

Vastaaja: Irlanti

Vaatimukset

— on todettava, että Irlanti ei täyttänyt neuvoston direktiivin 2003/96/EY ⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, kun se myönsi vammaisille henkilöille vapautuksen moottoriajoneuvojen polttoaineen valmisteverosta noudattamatta tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäisverotasoja;

— Irlanti on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio väittää, että Irlanti ei ole täyttänyt kyseisen direktiivin mukaisia velvoitteitaan, koska se on pitänyt voimassa vammaisten henkilöiden vapautuksen moottoriajoneuvojen polttoaineen valmisteverosta.

⁽¹⁾ Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehityksen uudistamisesta 27.10.2003 annettu neuvoston direktiivi 2003/96/EY (EYVL L 283, s. 51).

Valitus, jonka Groupe Gascogne SA on tehnyt 6.2.2012 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-72/06, Groupe Gascogne v. komissio, 16.11.2011 antamasta tuomiosta

(Asia C-58/12 P)

(2012/C 89/29)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Groupe Gascogne SA (edustajat: asianajajat P. Hubert ja E. Durand)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Tuomio on kumottava siltä osin kuin siinä hylättiin Groupe Gascognen kanne komission EY 81 artiklan mukaisesta menettelystä 30.11.2005 tekemästä päätöksestä K(2005) 4634 lopullinen (asia COMP/38.354 – Teollisuussäkit) ja veloitettiin Groupe Gascogne korvaamaan oikeudenkäyntikulut

— tuomio on kumottava siltä osin kuin siinä vahvistettiin valittajalle päätöksellä määrätty sakko

— asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta se ratkaisee asian unionin tuomioistuimen ohjeiden mukaisesti tai sakon määrä on vahvistettava sellaiseksi,

— ettei se ylitä 10 prosenttia Sachsan ja Groupe Gascogne S.A.:n, jotka ovat ainoat tässä menettelyssä kyseiset yritykset, yhteenlasketusta liikevaihdesta,

— ja että siinä otetaan huomioon se, että menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa kesti selvästi liian kauan

— vastaajana oleva Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.